



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1758**

**VD18 90117778**

§. 5. Concilium Ancyranum Semi-Arianorum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

*Concilium Ancyranum Semi-Arianorum.*

Non deerant, qui molitionibus Eudoxii resisterent, multique ob hanc *Id. c. 13.* causam Ecclesia Antiochena exclusi; Georgium Laodicenum adierunt; qui eis ad Macedonium Constantinopolitanum, Basilium Ancyranum, & Cecropium Nicomediensem tradidit ferendam epistolam hujus tenoris: *Aetii naufragio tota pene Antiochia submergitur; quippe Eudoxius inter Clericos suscipit omnes, a nobis rejectos, quod infamis hujus hæretici Discipuli essent, ipsum Aetium illorum numero adscripsit, quibus maximum honorem defert. Ergo vastissimæ urbis curam suscipite, ne ejus ruinæ totus Mundus involvatur. Tam magno, quam poteritis, numero convenite, & absentium Episcoporum subscriptiones petite, cogite Eudoxium, ut Ecclesia Antiochena Aetium ejiciat, & Discipulos ejus, quos ad ordines promovit, repellat; si pergit cum Aetio filium dicere dissimilem, & ita sentientes aliis præponit, actum est de Ecclesia Antiochena.* Hæc Georgii Laodiceni epistola Basilio Ancyrano reddita est, Dedicacionem Ecclesiæ, a se ædificatæ, celebranti; ad quam cæremoniam plures Episcopos vicinos convocaverat, quos



Sæculum IV. quos inter Eustathius Sebastenus, & Eleu-  
 A. C. 358. sius Cyzicenus aderant. Non magnus  
 tamen Episcoporum in hoc Concilio fuit  
 Synod. ap. numerus, multis per litteras absentiam  
 Epiph. hæc. excusantibus; vix hiemem transisse, at-  
 73. n. 2. que proximam esse Solemnitatem Pascha-  
 lem; quæ hoc anno 358. in duodecimam  
 Aprilis incidebat.

Non nulli suspicati sunt, Basilium ob-  
 tinendi Episcopatus Antiocheni spem con-  
 cepisse, & hinc in Eudoxium arsisse invi-  
 dia; at Occidentalium exemplum hujus  
 Concilii Episcopos meliori æmulatione  
 accendit, nam postquam ad eorum noti-  
 tiam pervenit, Episcopos Galliæ, semper

*Hil. de Syn.* in fide immobiles, falsam formulam Sir-  
*p. 320.* miensem non tantum non recepisse, sed  
 etiam, ubi, quid contineret, scivissent,  
 damnasse, pudor eos incessit, quod huc-

usque hæresi fuissent patrocinati; itaque  
 hujus Concilii conclusio fuit Anomeo-  
 rum damnatio. Exstat epistola Syno-  
 dalis ad Episcopos Phœnicia, omnesque  
 alios data, quos ii, qui scripserunt, ea-  
 dem secum de Filio Dei sentire crede-  
 bant. Exordium Epistolæ querelæ sunt,  
 fuisse, qui novis erroribus Antiochiæ,  
 Alexandria, & in Asia Catholicam fidem  
 corrumpere voluerint; tum subjungunt,  
 se, ut huic malo medelam ferrent, fidei  
 expositionem dedisse, illis ampliorem,  
 quam quæ Antiochiæ in Concilio Dedi-  
 catio-



Sæculum IV.  
A. C. 358.

cationis, Sardicæ (id est, Philippopoli) & Sirmii contra Photinum conditæ fuerint; has ipsi recipiunt, tanquam Catholicas, sed de Concilio Nicæno nulla mentio. Episcopos rogant, ut hanc suam novam expositionem approbent, & eos, qui in opinione contraria perseveraverint, Ecclesiæ communionem privent.

Expositio fidei eorum prolixa est, sed solida, & Theologica. Primo necessarium esse ponunt, agnoscere in Deo unum Patrem, unum Filium, & unum Spiritum S. ex quo sequatur, Ideam creaturæ Filio convenire non posse. Atqui, inferunt, Idea Filii similitudinem substantiæ exigit, ne sit nomen inane, quod re ipsa non aliud, quam creaturam significet. Qualiscunque prærogativa Filio detur, si illam detrahis, qua similis sit in substantia, ad creaturarum ordinem deprimis. Nulla ratio assignari potest, cur cuiquam nomen Filii Dei tribuatur, quam ut indicetur, esse quamdam productionem principio suo in substantia similem; omnes aliæ Ideæ, quas filiatio in rebus creatis involvit, Deo indignæ sunt. Omnis sensus metaphoricus hic excludendus, in quo Filii nomen hominibus, aliisque creaturis communicatur; sed æquivoce, non enim sine causa JESUS CHRISTUS Filius unicus dicitur. In hac materia ratio humana non est audienda, nec subtilia Dialecticæ

n. 6.

& Eleu-  
magnus  
cilio fuit  
bsentiam  
fuisse, at-  
n Pascha-  
decimam  
filium ob-  
pem con-  
fisse invi-  
am hujus  
mulatione  
rum noti-  
e, semper  
alam Sir-  
pisse, sed  
civissent,  
uod huc-  
, itaque  
Anomeo-  
la Syno-  
mnesque  
runt, ea-  
re crede-  
elæ sunt,  
ntiochia,  
am fidem  
jungunt,  
ent, fidei  
plioem,  
lio Dedi-  
catio-



Sæculum IV. lecticæ argumenta. Hoc contra Aetium  
 A. C. 358. dictum est, cujus Achilles erat Aristote-  
*Sup. l. XII.* lis logica. S. Pauli locum doctè expli-  
*§. 47. §. 7.* cant, ubi dicit, Jesum Christum esse Dei  
*Coloss. I. 15.* imaginem, & principales veteris, &  
 novi Testamenti textus de Filii Genera-  
 tione ad invicem comparant. Totahæc  
 Doctrina octodecim anathematibus com-  
 prenditur, quibus Epistola terminatur.  
*n. 10. II.* Ad calcem duodecim Episcoporum ma-  
 nus visuntur, quos inter Basilius Ancy-  
 ranus, & Eustathius Sebastenus primi  
 sunt. Hoc autem pessimum, quod, dum  
*Basil. ep. 74.* Filium Patri substantia similem statuunt,  
*p. 875.* eum ejusdem esse substantiæ negent; at-  
 que anathema ultimum expresse vocem  
*consubstantialis* damnet. Hinc, qui hanc  
 Doctrinam tenebant, Semi-Ariani dicti  
 sunt.

## §. VI.

*Delegati Ancyra Sirmium mit-  
tuntur.*

*Sozom. IV.* Visum est hujus Concilii Episcopis fa-  
*c. 13. Theod.* ctorum suorum rationem ad Impera-  
*II. c. 25.* torem perscribere, & rogare, ut Decreta  
 Sardicensia, Sirmiensa, aliorumque Con-  
 ciliarum, quibus definitum fuerat, Fi-  
 lium in substantia similem esse Patri, ef-  
 fectui dari mandaret. Sub nomine Con-  
 cilio Sardicensis semper Conciliabulum  
 suum Philippopolitanum intelligebant.  
 De-